

U I M E C R N E G O R E

OSNOVNI SUD U CETINJU, kao prvostepeni krivični, po sudiji Mariji Ćupić, kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje sudskog namještenika Aleksandre Martinović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu opt. M. D. i B. I. iz Cetinja, kao saizvršilaca zbog krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st.3. u vezi st.1, a u vezi čl. 23 st.2 KZ-a, po Optužnici Osnovnog državnog tužioca u Cetinju, Kt.br. 296/10 od 28.11.2011.godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 10.04.2013.god. u prisustvu zamjenika ODT Cetinje M. D. opt. B. I. sa braniocem M. M. adv. iz Podgorice, opt. M. D. i ošt. M. J. sa punomoćnikom Ž. M. adv. iz Podgorice, donio je dana 15.04.2013.godine i javno objavio ovu

P R E S U D U

1.Opt. M. D. od oca B. i majke D. rođene J. rođengodine u Cetinju, gdje i prebiva državljani Crne Gore, po zanimanju mašinski tehničar, neoženjen, pismen, sa završenom srednjom mašinskom školom, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Osnovnog suda u Cetinju K.br. 508/09 od 16.06.2010.godine, zbog krivičnog djela teška tjelesna povrede iz čl. 151 KZ CG na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci uslovno na dvije godine i presudom Osnovnog suda u Cetinju posl.br.K. 320/09 od 24.02.2011.godine, zbog krivičnog djela nasilničko ponašanje iz čl. 399 KZ-a na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci uslovno na dvije godine,

2. Opt. B. I. od oca B. i majke B. rođene B. rođenagodine u Cetinju, gdje i prebiva državljanka Crne Gore, po zanimanju student, neudata, pismena, sa završenom srednjom školom, srednjeg imovnog stanja, neosudjivana,

K r i v i s u

Što su:

Dana 16. novembra 2010.godine oko 00,30 časova, u ul. ... u Cetinju, iako svjesni da je protivpravno zatvaranje lica zabranjeno, voljno protivpravno zatvorili oštećenu M. J. iz Cetinja, tako što je okr. B. I. pozvala telefonom oštećenu i rekla joj da dodje do kuće okr. M. D. gdje su je po njenom dolasku sačekali oboje okrivljenih, u kojem trenutku je okr. M. D. zahtijevao od oštećene da sjedne u vozilo marke „Audi A 4“, što je ista odbila upućujući se prema Bajovoj ulici, ali je tada okr. M. D. sustigao i stiskajući je rukama u predjelu vrata ugurao oštećenu u navedeno vozilo, dok je vrata od vozila prethodno otvorila okr. B. I. te su svjesno i voljno na svirep način protivpravno lišili slobode ošt. M. J. upućujući se sa njom vozilom u pravcu „Lovćena“, za koje vrijeme je okr. B. I. nasilno oduzela mobilni telefon oštećene M. J. i istu poprskala pjenom za kosu u predjelu očiju udarajući je pri tom stisnutom pesnicom u predjelu lijeve strane čela, nagovarajući okr. M. D. da oštećenoj slomi prste i da je ošiša makazama od pribora za nokte, da bi po dolasku na „Lovćen“ oštećenu M. J. izveli iz vozila na put, gdje je okr. M. D. zahtijevao od nje da skine čitavu odjeću sa sebe, ali je oštećena uspjela da pobjegne sa lica mjesta, usled čega je kod oštećene M. J. došlo do lakog narušavanja zdravlja , u vidu psihičkog stanja nestabilnosti lakšeg stepena, sa zadobijenom lakom tjelesnom povredom u vidu tačkastih krvnih podliva obostrano na vratu, crvenila i otekline u slepoočnim regijama glave, bolne osjetljivosti na dodir u predjelu cijele glave i oguljotine na lijevoj strani čeone regije glave,

- čime su kao saizvršioči izvršili krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st.3 u vezi st.1, a u vezi čl. 23. st.2 . KZ-a,

pa Sud opt. M. D. primjenom citiranih zakonskih propisa, te primjenom čl. 4, 5, 13, 15, 32, 33,36, 42, 45, 46, 51 KZ-a i čl. 226-229, 239 i 374 ZKP-a

O S U D J U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, koju ima izdržati po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a koju mu se ima uručaniti lišenje slobode dana 24.11.2010.godine od 09,30 časova do 12,30 časova.

Dok sud okr. Bracanović Ivani primjenom citiranih zakonskih propisa, te primjenom čl. 4, 5, 13, 15, 42, 45, 46, 52, 53, 54 KZ-a i čl. 226-229, 239 i 374 ZKP-a, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom optuženoj utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se navedena kazna neće izvršiti ukoliko optužena u vremenskom periodu od 2 (dvije) godine dana po pravosnažnosti presude, ne počini novo krivično djelo.

Oštećena M. J. se radi ostvarenja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na redovnu parnicu.

Obavezuju se okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka solidarno uplate iznos od 1431,87 eura, te na ime paušala iznos od po 30,00 €, u korist budžeta Crne Gore, u roku od 15. dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovno Državno Tužilaštvo u Cetinju, podignutom optužnicom Kt.br.296/10 od 28.11.2011.godine optuženim M. D. i B. I. iz Cetinja, stavilo je na teret kao saizvršiocima izvršenje krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st.3 u vezi st.1 ,a u vezi čl. 23 st. 2 KZ-a. Na glavnom pretresu zastupnik optužbe je nakon manjih činjeničnih izmjena istakao da je provedenim dokazima nesporno utvrđeno da su oboje optuženih izvršili krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st.3. u vezi st.1 a u vezi čl. 23 st.2 KZ-a, s obzirom da su radnje izvršili kao saizvršioči. Smatra da sud treba da pokloni vjeru iskazu ošt. M. J. i to samo u pogledu objektivne okolnosti koje čine predmetni događaj, a to je da je oštećena izašla iz kuće nakon telefonskog poziva i da je maltene fizički ugurana u vozilo kojim je upravljao opt. M. D. Iz iskaza oštećene jasno se utvrđuje da su optuženi nju odveli na Lovćen i kako su prema njoj postupali i kako je bilo njeno psihičko stanje najbolje svjedoči što je ona pobjegla sa lica mjesta u kasnim večernjim ili ranim jutarnjim časovima i po nepristupačnom terenu zatražila je pomoć u kući M. M. koja takodje svjedoči u kakvom je stanju bila oštećena, a uz napomenu da se kuća M. M. nalazi na udaljenosti od oko 9 kilometara od Cetinja. Dakle Činjenica je da sve ovo, odnosno radnje optuženih oštećena nije izmislila, niti ih je mogla pogrešno doživjeti, iz tih razloga konačni stav je da se optuženi oglase krivim za krivično djelo koje im je stavljeno na teret i osude po zakonu.

Punomoćnik oštećene u završnoj riječi je istakla da se optuženi trebaju oglasiti krivim za djelo koje im je stavljeno na teret optužnicom i osuditi po zakonu.

Opt. M. D. je u svojoj odbrani datoj na zapisniku dana 14.12.2010.godine i na glavnom pretresu istakao da je 16.11.2010.godine oko 11,30 sati prije ponoći pozvao J. jer se nalazila kod cure koja radi kod njih i pomaže njihovoj majci u održavanju domaćinstva, da dodje da popričaju u vezi problema kojeg je napravila prema B.

I. da porazgovara sa njom da njegova i njena veza više ne može da postoji, jer više ne želi da bude sa njom, a ona je uporno više puta zvala njega na telefon i tražila da ponovo budu zajedno, ali je on uporno odbijao, jer ne želi tu vezu. Ista je došla i oni su sjeli u kola da nebi stajali napolje da se provozaju i popričaju normalno kao zrele i svjesne osobe i da razjasne situaciju koja se desila. U toku vožnje su se zapričali i krenuli prema Lovćenu da se nebi vozilo kroz grad i tako su stigli bliže Ivanovim Koritima i kroz priču, na mjestu ispred Ivanovih Korita ona je odjedanput tražila da izadje napolje govoreći da je pušte na mir i da ne želi više sa njima da priča. Sav put od Cetinja do Lovćena pričali su o slučaju koji se desio između nje i Ivane, a to je da je ona zvala i slala na fejsbuk neke poruke njenom bivšem momku i tako je povrijedila njenu intimu i Ivana je tražila od nje da joj objasni zbog čega je to radila, zašto i odakle je njoj pravo da to radi. Ona je priznala da je to radila i tražila je od Ivane da joj oprost i izvinjavala se i rekla da je pogriješila. On je čitavim putem tražio od J. da prekinu vezu da ne želi više sa njom da bude i da uzalud pokušava da se pomiri, jer za njega ta veza nije ništa značila.

Nije tačno da su je on i I. fizički maltretirali, samo su vodili malo žučniji razgovor i pričali da to jednom raskrste. Kada je J. izašla iz kola i on je izašao i zvao je da se vrati u kola, govoreći samom sebi što će mu to i obratio se Ivani da vide što da rade i da je zovu da se vrati. On je uporno zvao, ali se J. nije odazivala, jednostavno se sklonila van puta, odnosno spustila ispod asfalta i on je nije mogao primijetiti. Poslije zvanja 15 – 20 minuta da se vrati u kola više na to nije insistirao, i to je bila njena volja, tako da on ničim nije doprinio da taj potez napravi. Oni su se okrenuli i vratili kući, usput su razgovarali o tome što je napravila ova cura bez razloga, zašto je to uradila kad je nije povrijedio, uvrijedio ni fizički zlostavljao. Postavljao je samom sebi pitanje što da radi. Kada je došao u Cetinje razdvojio se sa Ivanom i pošao kući, misleći čitavu noć što mu se desilo. Sjutradan oko 10 – 11 sati dobio je poziv da se javi u policiju, jer ga je M. J. prijavila da je fizički zlostavljao i izbacio iz kola na Lovćenu. To nije tačno, a za sve što se desilo je spreman da joj se izvini i da joj u lice kaže da to nije bila njegova želja, već njena odluka, i htio je samo da ljudski završe ljubavnu vezu. Sve je to ispalo ne njegovom željom, nego njenim ponašanjem. Tvrdio je da je nije fizički maltretirao ni vrijeđao, kao ni Ivana. Žao mu je sve što se desilo i ispalo je kako ne treba i ne njegovom krivicom. Teško mu je ovo palo i nije vaspitan da bi tako nešto napravio jer je to bila cura koju je volio i određeni dio života proveo sa njom. Istakao je i to da nijesu tačni navodi optužbe da je počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, da ne prihvata ni krivicu ni krivično pravnu odgovornost za isto. Dodao je i to da iako je donijeta mjera kojom mu je zabranjen prilazak oštećenoj na udaljenosti od 30 metara, ista je dolazila u kuću kod njegovog strica, šetala se ispred njegovog radnog mjesta, s obzirom da radi kod strica, a u posljednje vrijeme su i učestali telefonski pozivi sa zaštićenog broja, te je mišljenja da mu je te pozive upućivala oštećena. Njene stvari i to jaknu i telefon nije joj vratio već je ostavio kod jedne djevojke koja pomaže njegovoj majci, a kod koje je J. dolazila, a iz razloga da nebi napravio nešto ružno. Naveo je i to da je oštećena tražila da izadje iz vozila, a iz razloga jer je govorila da je pušte na mir i osjećala se krivom što je uradila to njemu i I. Nakon što je tražila da izadje iz auta on se zaustavio.

Branilac opt. B. I. M. M. adv. iz Podgorice u završnoj riječi je istakao da iskazuje žaljenje zbog događaja koji se desio, a pogotovo zbog činjenice da je oštećena u zimskom periodu u ranim jutarnjim časovima bila sama na Lovćenu na nenaseljenom mjestu, zbog čega je bila izložena velikim neprijatnostima, pa okrivljena B. I. i njena porodica iskazuju posebno žaljenje zbog predmetnog događaja. Medjutim, kada je riječ o krivično pravnoj odgovornosti okrivljene ukazuje na nespornu činjenicu da je oštećena dobrovoljno došla oko 01,00 časova u ul. na Cetinju i da je došla kako je to sama navela po pozivu nekog ženskog glasa, pri čemu se želi prikazati da je to bila okr. I. Naime, bilo bi jako čudno da neko u to vrijeme izadje na ulicu na poziv nepoznate osobe, pa stoga ne mogu da stoje navodi iz optužnice da je okrivljena B. I. pozvala telefonom oštećenu i rekla joj da dodje do kuće okrivljenog M. D. ovo naročito jer to ni oštećena pred sudom nije navela, niti je navela da je nju pozvala okr. B. I. U odnosu na navode oštećene koji se odnose na ostale radnje koje je navodno preuzela okr. B. I. ukazuje sudu da su ti navodi krajnje nepouzdati i kontradiktorni. Potpuno je razumljivo da je oštećena zbog ambijenta u kojem se našla bila u šoku, kako je to sama navela, medjutim, iz službene

zabilješke Uprave policije sačinjene istog dana oko 05,30 časova, zapisnika o prijemu krivične prijave podnesene protiv I-tuženog i same krivične prijave od 24.11.2010.godine oštećena u svim ovim pismenima ne spominje okr. B. I. Zapravo, oštećena ne navodi čak ni nespornu činjenicu da se kritičnom prilikom u vozilu nalazila i okr. B. I. Kod ovako nespornog utvrdjenja postavlja se pitanje zašto oštećena istog jutra nije prijavila i okr. B. I. jer je razgovor sa I. i njenim roditeljima bio nakon podnošenja krivične prijave protiv M. D. Pored toga oštećena ne navode okr. B. kao izvršioca ni prilikom razgovora sa svjedokom M. M. već je istoj na pitanje odgovorila da je momak izveo u planinu i tu ostavio. Krajnje je nelogično, neodrživo i neprihvatljivo kao dokaz da neko ko je imao aktivnu i agresivnu ulogu u predmetnom događaju prilikom podnošenja krivične prijave zaboravi da prijavi takvog izvršioca. Ova činjenica prilikom ocjene vjerodostojnosti kazivanja oštećene ne može se zanemariti i sud je mora cijeliti i u sklopu sa nalazom i mišljenjem vještaka, odnosno zaključcima koji su dati pod rednim brojem 1, 2 i 3 obzirom da nije dokazano da je opt. B. I. počinila krivično djelo koje joj je optužnicom stavljeno na teret, pa je predložio da je sud oslobodi od optužbe.

Optužena B. I. u svojoj odbrani datoj kod Istražnog sudije na zapisniku dana 07.12.2010.godine je istakla da je te noći došla da razgovara sa D. da bi popričali sa njegovom bivšom curom M. J. jer je interesovao jedan njen dio razgovora koji je vodila što se tiče njene intime koji je povrijedio, pa je htjela da je pita zašto i zbog čega ulazi u njen intimni život kada nema razloga jer ona ima pravo voditi život onako kako hoće. U tom trenutku kada je došla i bila sa D. nakon pet minuta vjerovatno u prethodnom dogovoru sa nekim od prijatelja D. ili samog D. došla je Jovana i ona je imala samo jedan cilj da zaštiti sebe i svoju intimu. Oni su je zamolili da sjedne u kola da razgovaraju, jer je bilo prijatnije u kolima nego napolje i u toku razgovora krenuli su prema Lovćenskoj ulici, nemajući cilj samo da se voze i da završe taj dio razgovora da se nebi kroz grad vozili u kasne sate. Ona je u startu obavila razgovor koji je interesovao i korektno su pričale, tako da je ista shvatila cilj njenih pitanja, kao i to da joj objasni zbog čega je sve to napravila kada nema nikakvog razloga, a za njen odnos sa njenim bivšim momkom D. ona nema nikakve veze, niti je to interesuje niti je to ikada pitala u kakvom su oni odnosu. Kada je to shvatila J. se njoj izvinula više puta i zaključila je da to što je napravila nije lijepo i priznala je grešku. Tokom vožnje oni su se odaljili od samog grada ali ne sa namjerom da se udalje da bi imali neki krajnji cilj, to je sve ispalo slučajno, jer nakon njenog razgovora sa J. D. je razgovarao o njihovim odnosima a ona je sjedjela i slušala i nije se uključivala u razgovor, jer je to njihova intima. To je bio normalan razgovor i korektan bez ikakvog maltretiranja, bilo je malo žučnijih kontakata ali ne nešto što bi ličilo na maltretiranje. Fizičkih kontakata između D. i J. nije primijetila, ali u raspravi i verbalnim kontaktima J. je u jednom trenutku bila razdražena i nervozna i tražila je da izađe iz kola, a takodje i od njega da zaustavi vozilo. On je isprva odbijao, ali kada je ona insistirala on je stao i rekao „dobro ajde kad oćeš tako neka ti bude“. J. se udaljila od kola ali ničim izazvana a ona se obratila D. i kazala mu da nema nikakvog smisla i da treba da je vrate kući. D. je to napravio i zvao je više puta izlazio je iz kola i tražio je u pravcu tamo gdje je čuo šumove i imao neku predstavu da je tu. Poslije 15-tak minuta čekanja da se vrati okrenuli su se i vratili kući. Usput su raspravljali da je sve ispalo kako ne valja i da nije trebalo to da se desi, žao im je bilo što je ostala, htjeli su opet da se vrate ali su došli do zaključka da bi se ona još jače prepala i da je nebi povrijedili još jače pa su odustali od toga nadajući se da će sve biti normalno i da će se ona vratiti nazad. Kada su se vratili u grad tražila je da je odvede kući i pošla je razočarana i opterećena, jer je sve ispalo onako kako nije željela. To je i danas opterećuje i traži izvinjenje ako misli da je išta doprinijela tome što se desilo, jer se stavlja i njenu kožu i zna u kakvom je psihičkom stanju bila, tako da bi joj velika satisfakcija bila da je shvati i primi njeno izvinjenje i izvinjenje čitave njene porodice, te da budu drugarice i zaborave na sve to. Što se tiče samog doživljaja ističe da niko od njih nije želio i planirao, a takodje ni imao cilj da se takav događaj desi. Njen odnos sa Jovanom u kolima je bio korektan, nije je ni fizički ni verbalno maltretirala nego ja sa njom vodila samo normalan i civilizovan razgovor. Što se tiče D. i on je vodio normalan razgovor ali povremeno žučan, što se u tim situacijama i očekuje, ali tvrdi takodje da fizičkog nasilja i od njegove strane nad njom nije bilo, niti bilo kakvog nasilnog ponašanja. Ističe još jednom da joj je krivo zbog svega što se desilo, da joj je to neprijatno a i što je sebe dovela u ovakvu situaciju, jer nije tako vaspitana i napominje da nije imala za cilj da

nikoga vrijedja ni maltretira. Dodaje i to da nijesu tačni navodi optužbe da je počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, ne prihvata krivicu i krivično pravnu odgovornost za krivično djelo.

Optužena B. I. je u završnoj riječi prihvatila u potpunosti odbranu svog branioca.

Radi razjašnjenja ove krivično-pravne stvari sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu proveo dokaze: saslušao oštećenu M. J. svjedoka M. M. I. I. B. B. B. M. V. M. T. M. L. M. S. M. V. M. B. stalnog sudskog vještaka neuropsihijatra dr. Dj. V., S. I. L. i Š. N. pročitao nalaze i mišljenja sudskih vještaka specijaliste psihijatrija S. L. i psihologa Š. N. od 10.12.2012.godine, Đ. V. pročitao nalaz i mišljenje sud. vještaka med. struke dr. R. S. posl. br. Kri. 280/10 od 29.11.2010.godine i pročitao izvještaj UP Ispostave Cetinje iz kaznene evidencije br. 02-245-3344/2 od 12.10.2011.godine za okr. M. D. i B. I.

Oštećena M. J. u svojoj izjavi je navela da pola sata poslije ponoći dana 15./16.11.2010.godine dobila je poziv na telefon tj. ženski glas je pozvao da izađe ispred stana svojeg bivšeg momka i da dodje jer će je ona tu čekati. Odazvala se i došla na mjesto gdje joj je rečeno. Nije poznala glas koji je zvao. Kada je došla ispred kola stajala je I. B. i njen bivši momak M. D. Prišla je i pitala zašto je traže, a D. je rekao da sjedne i da se malo provozaju da bi popričali. Ona nije htjela i odbila je, jer nije imala o čemu da priča i okrenula se i uspjela da se vrati do čoška Bajove ulice gdje je on stigao i uhvatio je za vrat rukama i ubacio u kola. Ivana je otvorila vrata da bi je na silu ubacili. Kada je ušla u kola Ivana mu je rekla da joj uzme telefon i odmah nakon toga izvadila pjenu za kosu i naprskala je direktno u oči. Nakon toga D. joj je rekao „vidjećeš što ćeš da doživiš“ i krenuli su prema Lovćenu. Ona nije ništa pričala, a oni su pojačali muziku i međusobno se dogovarali što će da joj urade. Vozili su se skoro do kilometar ispod Ivanovih Korita gdje su stali i tom prilikom Ivana mu je naredjivala što da radi dalje sa njom, sugerisala mu je kao na primjer „slomi joj prste“, a on joj je odgovorio da nema srca da to napravi. Onda mu je ona ponovo saopštila da je ošiša sa makazama od pribora za nokte, našto je on prećutao, ali nije preduzeo nikakvu radnju. D. joj je poslije toga rekao da skine jaknu i da izađe iz auta. Ona ga je zamolila da je vrati kući, ali su oni odbili. On je izveo na cestu i to je bilo blizu šume i tu je ostala, a oni su produžili i okrenuli prema dolje, i ona je pješke išla i poslije nekih 10-tak minuta naišao je ponovo D. sa I. u auto, prišao joj je i tražio da se skine čitava da ostane gola. On je izašao iz auta, dok je I. ostala da sjedi u auto da bi nakon minut naišlo auto „Golf“ u kojem su bili momak i djevojka i upitali ga „D. šta je to“, našto je on odgovorio „ništa, ništa brate, samo ti dalje nastavi“. D. je poslije toga ušao u auto, a ona je prestrašena počela da preskače branike i da se krije od njih da oni nebi više prema njoj radili to što su naumili. Kada se sakrila drugi put čula je D. kako je zove „J. J.“ i upalio je svijetlo od auta u pravcu gdje je ona otprilike bila. Nije se odazivala nego ćutala, jer je bilo strah ako se javi da će biti dalje maltretirana. Tu je bila sakrivena nekih 15-tak minuta i onda je izašla na put jer su oni pošli i krenula je pješki da ide kući. Nakon odredjenog vremena ugledala je kuću sa svijetlom pored puta, uputila se ka kući, lupala na prozor od kuće i onda joj je otvorila vrata gospodja M. M. koja u prvom momentu nije htjela da je pušti u kuću, jer nije znala ko je, ali je onda ona objasnila o čemu se radi, tako da je ušla u kuću. Očistila joj je lice, obukla je, zagrijala je, dala joj cigaretu i telefon da zove policiju, ali sa njenog telefona nije pozvala policiju nego taksi I. L. koji je došao za nju i pitao je preko telefona gdje se nalazi, a ona je objasnila tačno lokaciju i kazala da je to na 9-om kilometru prema Lovćenu. On je došao za nju, ušla je u kola i došla kući. Kada je stigla kući pozvala je svog bivšeg momka D. M. i zamolila ga da joj donese mantil, jer se u njemu nalazio indeks sa fakulteta i 40,00 eura koje je trebala da uplati za ratu i telefon koji je on uzeo. Na to je on odgovorio da neće to da uradi, a ona mu je rekla da će ga prijaviti policiji, i na to je odgovorio da prijavi. Spustila je slušalicu i pozvala policiju. Ispred njene kuće nakon poziva došao je policajac koji je odveo u Hitnu pomoć da joj se ukaže medicinska pomoć, a nakon toga u Stanicu policije gdje je dala izjavu. Za izjavu što je dala u Stanicu policije ističe da je dala pod šokom, jer nije bila svjesna situacije u kojem se u tom trenutku našla, čak od šoka nije mogla pojedinosti da se sjeti, a i bila je prestravljena da bi nakon perioda koji je prošao tačno imala sliku tog događaja i sada su joj u ovom trenutku jasne sve slike i svega se sjeća što joj se desilo. Istakla je i to da ne može da shvati ponašanje D. jer ga poznaje pola godine, a bila je i u njegovu kuću dvije godine, tako da je to sve iznenadjuje i nije se nadala takvim

postupcima, tako da joj i jedno i drugo objasne zašto su to uradili, jer kada je pitala Ivanu ona nije htjela ništa da joj odgovori, a D. nezna kao takvog, jer dok su se zabavljali nijesu se za taj period svadjali. Navedenog događaja M. D. i B. I. su joj zajedno nanijeli fizičke povrede i to na način što je povrede zadobila prskanjem pjene u predjelu očiju od strane B. I. i udarcem u predjelu čela sa lijeve strane i to stisnute pesnice od iste, a od strane M. D. je zadobila povrede u predjelu vrata prilikom ubačanja u vozilo kada je isti stisnuo sa obje šake u predjelu vrata. Dodala je i to da je nakon ovog događaja B. I. došla u njenu kuću sa roditeljima, te da je tom prilikom priznala da je postupala na način kako je navela, plakala je, tom prilikom je govorila da je M. varao i jednu i drugu, da bi nakon dva dana ponovo u njenu kuću došao otac M. D. i izjavio da njegov sin to nebi napravio, već je to uradio po nagovoru B. I. koja je i priznala da je to uradila. Pridružila se krivičnom gonjenju protiv optuženih i postavila je imovinsko pravni zahtjev. Istakla je i to da I. I. ne poznaje, sa istim je komunicirala preko fejsbuka i on se njoj javljao da je pita da li zna u kakvim su odnosima B. I. i M. D. Strica M. D. je upoznala dvije godine prije nego što je bila u vezi sa D. i kod njih nije bila nikada u poslovnom odnosu nego je njihovo dijete čuvala čisto iz zadovoljstva. Izbjegavala je da prolazi pored D. kuće. Navela je i to da je D. radio prema njoj ono što mu je I. rekla i sjeća se da mu je ista rekla da joj lomi prste i kida kosu. Kada je naišlo vozilo „Golf“, ljudima koji su bili u tom vozilu nije mogla ništa da izgovori zbog toga što je M. tom prilikom držao za rep u koji joj je kosa bila vezana, a i momak se taj obratio samo D. dok nju niko ništa nije pitao. Kao što je i naprijed navela u Dom zdravlja nije odmah pošla kada se taksijem vratila na Cetinje, već kako je i navela M. D. je zvala sa fiksnog telefona i rekla mu da joj vrati indeks, jer je sutradan imala ispit i ako joj ga ne vrati da će ga prijaviti policiji, što je i uradila i policija je odvela na pregled u Dom zdravlja. Cijelo vrijeme B. I. joj govorila da njena majka radi u sud, i tek kasnije je saznala od njene majke koje poslove radi u sudu, da je računovodja i ista joj je rekla da će I. odgovarati i da je neće braniti. Da je I. I. momak B. I. saznala je tek kada joj se taj momak javio preko fejsbuka. Tražila je od M. D. da je vrati kući iako je trpjela psihičko i fizičko nasilje zato što bi sigurno to svako uradio kada se nadje u situaciji u dva sata izjutra u šumi. Za vrijeme njene veze sa D. nije bilo nasilnog ponašanja tako da nezna što mu se te noći dogodilo. Navela je i to da je 24 sata nakon događaja prijavila B. I. i da to prvobitno nije uradila jer je majka iste zamolila da to ne uradi ,dok I. otac ne popije lijek jer boluje od šećerne bolesti, pa da je prijavi nakon toga.

Svjedok M. M. u svojoj izjavi je navela da se u noći 16/17. 11. 2010.godine negdje oko 03,00 časova poslije ponoći nalazila u svojoj porodičnoj kući u Dugim Njivama prema Lovčenu negdje oko 9 km od Cetinja. U jednom trenutku dok je spavala čula je da neko kuca na prozoru i moli za pomoć riječima „molim vas otvorite mi“. Ona je tada ustala i na prozoru od kuće vidjela djevojku odprilike 20-tak godina i pitala je što je tu, zašto je tu i odakle je. Na to je odgovorila da je momak izveo na Ivanova Korita i da je tu ostavio. Nakon toga pitala je čija je i ko je, našta je ona odgovorila da je M. Na njeno traženje dala joj je telefon da pozove taksi i pitala je da joj objasni kako da kaže taksisti da dodje za nju, što je ona i uradila. Poslije toga je pustila u kuću jer je primijetila da je potresena i da je imala malu ogrebotinu na nosu, i ista je bila samo u jednoj tankoj majici. Kada je ušla u kuću ogrijala se, dala joj džemper i tom prilikom nije više ispitivala o događaju, jer je vidjela da je vidno potresena pa nije htjela da je još više uznemirava. U međuvremenu došao je taksista i ona je otišla sa njim. Dodaje i to da osim što je bila u tankoj majici bila je u veoma lošem stanju i na njeno pitanje zašto se zadesila tu rekla je da je momak izveo u planinu i ostavio i pri tom uzeo jaknu i mobilni telefon. Istakla je i to da poznaje ćud planine i po njenom mišljenju ista nebi mogla još mnogo izdržati i da je bila u jakni ,a ne bez nje, obzirom da je bio novembar mjesec. Opisala joj je i to čiji je momak i da je bila djevojka sa njim, ali joj njeno ime nije rekla. Nije vidjela neke druge povrede kod oštećene ,osim kako je i navela ogrebotine na nosu.

Svjedok I. I. u svojoj izjavi je naveo da B. I. dobro poznaje jer je sa istom bio u dužoj vezi, dok M. D. ne poznaje. Vezano za M. J. pojasnio je da ga je ista dan prije nego što se desio događaj kontaktirala putem interneta i tada mu saopštila neke informacije, a koje su se odnosile na odnos između B. I. i njega. Sledeći kontakt je bio tokom naredne noći kada ga je pozvala putem fiksnog telefona i upoznala ga što se dogodilo, odnosno da je bila ostavljena na Ivanović Koritima od strane B. I. i M. D. kao i da je bila maltretirana. Rekao joj je da je to

užasno što joj se dogodilo, te ako je to zaista tako da se obrati nadležnim organima ili roditeljima i nakon toga više nije dolazio u kontakt sa njom. Istakao je i to da je J. prva kontaktirala njega.

Svjedok B. B. u svojoj izjavi je navela da je o događaju saznala dana 17.11.2010.godine na svom radnom mjestu, nakon čega je otišla kod porodice M. da vidi o čemu se radi, i nije znala da je i njena kćerka sudionik tog događaja. Kod M. je saznala da im nije jasno odakle uopšte B. I. u toj priči kada se radi o odnosu između M. D. i M. J. Nakon ovoga obavijestila je supruga pa su zajedno sa njihovom kćerkom otišli ponovo kod porodice M. da bi se I. i J. suočila. Međutim, tom prilikom zaključila je iz njihovog razgovora da su se ranije srele da do ovoga svega nebi došlo. Koliko joj je poznato J. je sama napustila vozilo u kojem se nalazila i teško joj je pala to što je djevojka sama išla u kasnim večernjim časovima po planini. Tom prilikom je još jednom istakla da J. ni u jednom trenutku joj nije rekla što joj je Ivana uradila dok je bila sa njima u vozilu. Pojasnila je i to da je prvobitno u kuću M. otišla sa stricem oštećene, nakon čega je njen suprug sam otišao u kuću kod M. da bi tog dana ili sutradan ponovo svi zajedno otišli u kuću kod oštećene.

Svjedok B. B. u svojoj izjavi je naveo da je o samom događaju saznao dan ili dva nakon istog, tako što ga je supruga pozvala putem telefona, te kada je došao po nju ista mu objasnila da je bio neki događaj u koji je uvučeno i njihovo dijete te je on pošao u kuću kod M. da vidi o čemu se radi. Tom prilikom nije registrovao da je bilo neke veće agresije u tom vozilu, sem svadje a njemu je prvenstveno bio cilj da utvrdi istinu. Kada je izašao iz kuće M. pozvao je I. I. bivšeg momka njegove kćerke koji ga je upoznao da je u više navrata dobio poruke kako putem telefona, tako putem fejbuka od M. J. međutim njega nijesu interesovali ti njihovi lični odnosi, već prvenstveno to da vidi šta isti zna u vezi svega ovoga, i isti je bio upoznat sa događajem ali nije znao što se tačno dešavalo, jer ga to nije interesovalo. Kako bi se utvrdila istina zajedno je sa I. i suprugom B. sutradan otišao u kuću kod M. u večernjim časovima i kada su došli sukob između I. i J. koliko je mogao zaključiti se vodio oko momaka, a on je sve to registrovao kao dječju priču. Kada su ga M. upoznali da bi i protiv I. mogli da podnesu krivičnu prijavu, nije pitao iz kojeg razloga već im je rekao da ako smatraju da treba neka je podnesu. Navodi i to da je čuo da je oštećena predložila I. da se udruže protiv M. D. što I. nije prihvatila, a nebi ni smjela prihvatiti protiv bilo koga. Iz njihovog razgovora nije mogao da zaključi o čemu se tačno radilo u vozilu sem da je bila svadja i vrijeđanje. Rekao je i to da je da je M. J. ostavio broj telefona da ga nazove ako je I. pogleda ili uznemiri.

Svjedok M. V. u svojoj izjavi je naveo da je o samom događaju saznao u jutarnjim časovima. Tog istog dana u njegovu kuću je došla majka B. I. sa njegovim bratom i tom prilikom ga zamolila da o događaju ne upoznaje njenog supruga dok isti ne popije tabletu jer je šećeraš. Na to je pristao, a u popodnevним časovima u njihovu kuću došao je i otac B. I. i korektno dao u tom trenutku njegovoj kćerci broj telefona da ako joj nešto treba ili ako bi je Ivana uznemirila da mu se javi. Isti je tom prilikom i pitao dali može da dodje u njegovu kuću zajedno sa suprugom i kćerkom, našta je on pristao i oni su te večeri došli zajedno. Tom prilikom otac B. I. je rekao njegovoj kćerci da ispriča što se desilo, te kada je ona završila sa svojom pričom isti se okrenuo prema I. pitao dali je to istina i ona je odgovorila potvrdno i isti joj je rekao „neću da znam, truni“. Dodao je i to da je njegova kćerka ispričala to veče da su je ubacili u vozilo, da su pokušali da joj kidaju kosu, nokte, da je B. I. poprskala sprejom u oči, da su čak željeli da je skinu голу te da nakon što je pobjegla od njih je skakala sa nekih litica do prve kuće gdje je našla svijetlo. Naveo je i da njegova kćerka prvobitno nije prijavila B. I. iz razloga što je bila sva rastrojena i nije znala što se radi od nje.

Svjedok M. T. u svojoj izjavi je navela da je o događaju saznala od svoje kećrke koja joj je ispričala da je pozvao M. D. nakon čega je nasilno ubačena u vozilo u kojem je bila i djevojka B. I. da je doživljavala maltretiranje, da je B. I. govorila M. da joj lomi prste, našto on nije pristao sa obrazloženjem da za to nema srca, da je B. I. poprskala sprejom za kosu po očima, nakon čega su je izbacili iz vozila, i D. je tražio da skinu svu garderobu sa sebe. U ponedjeljak ujutro J. je podnijela krivičnu prijavu protiv D. a u podnedjeljak veče je pokušavala da podnese krivičnu prijavu protiv B. I. međutim u policiji su ih obavijestili da je u toku neka

akcija, pa da dodju sjutradan. Ujutro je njen djever M. S. ih obavijestio da će doći majka B. I. te da sačekaju sa podnošenjem krivične prijave. B. B. je došla u njihovu kuću, J. je ponovila njoj što joj se desilo i ista ih je zamolila da ne podnose krivičnu prijavu dok ne pripremi svog supruga našto su oni pristali. U popodnevним časovima došao je B. B. kada je J. ponovo ispričala što joj se desilo isti ih je pitao dali može doći sa suprugom i kćerkom kako bi se njih dvije suočile, a nakon što I. dodje iz Podgorice gdje studira. Pristali su i te iste večeri došao je B. B. sa suprugom i kćerkom i tom prilikom rekao J. priča, te je ona ponovila što joj se dešavalo, nakon čega se isti obratio Ivani riječima „dali je to istina“, pa kako je ona odgovorila potvrdno rekao joj je koliko se sjeća „onda truni“. Napominje da kako joj je kćerka ispričala B. I. joj je tom prilikom govorila da neće moći da dokaže što se desilo, da niko ne zna da je ona na Cetinju, već da misle da je u Podgorici. Sa kćerkom je mjesec i po dana posjećivala psihologa i dan danas se ista budi noću i ima košmarne snove od svega što joj se desilo. Nije tačno da je I. pitala J. da se udruže protiv M. i iz čistog respekta prema porodici B. koja im je pomogla u nekim teškim trenucima nijesu željeli da prijave Ivanu, dok J. ne da prvi iskaz pred sudom, a kako bi izbjegli da policija privodi Ivanu, te nakon što je završeno podnijeta je i krivična prijava protiv Ivane.

Svjedok M. L. u svojoj izjavi je naveo da je o događaju saznao od svoje sestre koja mu nije ispričala sve u detalje, jer je to jutro krenuo u školu, međutim kada se vratio kući roditelji su ga upoznali sa svim što se desilo. Sjutradan u njihovu kuću prvo je došla B. B. koja je molila da se ne podnese krivična prijava dok svom suprugu koji ima zdravstvenih problema ne da lijek, da bi potom došao B. B. koji je pitao dali može zajedno sa suprugom i kćerkom doći u njihovu kuću kako bi se ispitalo dali je sve istina što J. kaže. Kada su došli te noći J. je ponovila što joj se desilo, a nakon toga B. B. je pitao dva puta svoju kćerku dali je to istina, te kada je ista odgovorila da jeste obratio joj se riječima „onda truni“. Njegov otac je tom prilikom rekao da u slučaju da Ivana prizna pred sudom da se neće pridružiti krivičnom gonjenju protiv nje.

Svjedok M. S. u svojoj izjavi je naveo da su ga dana 16.11.2010.godine oko 6,30 časova pozvali iz Stanice policije i upoznali ga da se njegova bratanična J. nalazi u prostorije policije. Otišao je u Stanicu da vidi o čemu se radi, kada ga je ista upoznala da je momak povezao vozilom i ostavo na Lovćen. Nakon podnošenja prijave otišli su kod njegovog brata kući, a on nakon toga na posao. U popodnevним časovima zajedno sa svojom suprugom otišao je u kuću svog brata i pričali su o događaju, a J. je njegovoj supruzi rekla da se sjetila da je zajedno sa M. D. bila jedna ženska osoba, te da se radi o B. I. Dogovorili su se da podnesu krivičnu prijavu protiv iste, i on je nazvao u Stanicu policije oko 23,30 časova i isti su ga obavijestili da je u toku neka akcija te da nije kasno da se prijava podnese u jutarnjim satima. Kada je otišao na posao upoznao je B. B. majku B. I. da će njegov brat da podnese krivičnu prijavu protiv njene kćerke, pa je ista zamolila dali može da kontaktira brata, kako isti nebi podnio prijavu dok ne razgovara sa njom. Bratu je to prenio, isti je pristao i on je zajedno sa B. B. pošao u kuću svog brata gdje su je upoznali što se dešavalo sa J. nakon čega je ista zamolila da se ne podnosi krivična prijava dok ne porazgovara sa suprugom, a radi njegovih zdravstvenih problema. Brat ga je upoznao da je dolazio B. B. te da će ponovo doći uveče sa suprugom i kćerkom, pa da bude i on prisutan. Kada su došli B. je tražio od J. da ispriča što se dešavalo, te kada je ona ispričala obratio se svojoj kćerci sa riječima „dali je to istina“ i kada je ona priznala da je sve to istina on joj je rekao „onda truni, neću da znam, to ova porodica nije zaslužila“. Ističe i to da je bilo dogovoreno da će J. prilikom prvog saslušanja u sudu pomenuti I. ali da neće podnositi krivičnu prijavu u policiji protiv nje, jer su tako obećali porodici B.

Svjedok M. V. u svojoj izjavi je navela da kada je saznala za događaj pošla je u kuću kod svog djevera i otišla u sobu kod J. koja joj je rekla „strina moram da ti priznam da je zajedno sa D. bila i B. I. ali nemoj to da kažeš mojim roditeljima“, međutim ona joj je odgovorila da hoće i istog trenutka se spustila stepenicama i upoznala ih što joj je rekla J. Bila je prisutna kada je došla porodica B. u kuću njenog djevera i kada se B. B. obratio J. „ajde sada kaži što ti je I. radila“, a J. je tom prilikom rekla da joj I. prskala sprej u lice, nagovarala M. D. da joj lomi prste i šiša kosu, našta je B. B. pitao svoju kćerku dva puta dali je to istina, a ona mu je kroz suze odgovorila „jeste tata“.

Svjedok M. B. u svojoj izjavi je naveo da u vrijeme kada se desio sami događaj nije bio prisutan, odnosno bio je na putu kada je saznao da je došao do prepirke između M. J. i njegovog sina, pa je preko strica M. J. M. S. otišao u kuću kod roditelja J. da na miran način riješe to što se desilo. On tačno ne zna što se desilo među njima, jer ga to nije interesovalo i roditelji J. nijesu bili raspoloženi za razgovor već su ga dočekali sa grajom i stric J. mu je prenio da se na miran način neće to završiti.

Iz pisanih nalaza i mišljenja sudskog vještaka neuropsihijatra Đ. V. je proizlazilo, da je vještak povrede koje su konstatovane kod oštećene, a što se tiče vrste i karaktera opisao kao teško narušavanje psihičkog zdravlja, manifestovano kao psihičke izmjene u vidu stresa najjačeg inteziteta, a koji se prezentira kao anksiozno depresivno stanje, uznemirenost i stalni strah. Isti vještak je na glavnom pretresu izmjenio ovakav svoj zaključak pojašnjavajući pritom da se po njegovom mišljenju u konkretnom slučaju ne može smatrati da je došlo do teškog narušavanja psihičkog zdravlja oštećene M. J. od strane M. D. i B. I. obzirom da se radilo o strahu koji je kratko trajao, te ista nije tražila pomoć, odnosno nije se liječila od posledica koje su nastale tom prilikom, odn. da je bio sličan slučaj u Podgorici, tako da je moguće da je sa tog razloga došlo do zamjene identiteta oštećene i davanja ovakvog nalaza i mišljenja.

Prihvatio je u cjelosti nalaz i mišljenje psihijatra dr. S. L. i psihologa Š. N. jer je njegov nalaz sa pretresa u saglasnosti sa njihovim nalazima.

Iz nalaza i mišljenja sud. vještaka specijaliste psihijatrije S. L. i psihologa Š. N. od 10.12.2012. godine se vidi da su obavljeni psihijatrijski i psihološki pregledi sa okrivljenim M. D. i B. I., te oštećenom M. J.

Iz predmetnih nalaza u bitnom proizlazi da kod optuženih M. D. i B. I. postoji potencijal za izvršavanje krivičnog djela protivpravno lišenje slobode.

Iz predmetnih nalaza i mišljenja nadalje proizlazi, a vezano za oštećenu M. J. da predmetni događaj nije doveo do razvoja psihičke bolesti, već psihičkog stanja nestabilnosti lakšeg stepena, a suočavanje sa emocionalnim gubitkom dovelo je do narcističke povrede i povećanog doživljaja lične oštećenosti. Emotivni uticaji ne djeluju remetilački na procese pažnje i pamćenja što se ogleda i u dosljednom, neometanom uspjehu tokom studija.

Sudski vještak medicinske struke -neuropsihijatar S. I. L. i dr. Š. N. psiholog su na glavnom pretresu ostale pri datim nalazima i mišljenjima, ali su pojasnile da su prilikom davanja nalaza i mišljenja, vršili konfrontiranje, odnosno suočavanje na izvjestan način sa predmetnim događajem i problematikom koja je predmet ovog vještačenja, kao dio biohervijalnog ponašanja koje osobe ispoljavaju u odnosu na počinioc ili učesnike u određenom događaju. Pod intervjuom se podrazumijeva kompletan pregled koji nije samo anamnestički nego i dijagnostički. Takođe, sa aspekta ispitivanja dijela onog što su radili pojasnile su dinamiku cijelog događaja i naravno i dalei neku inicijalnu predstavu kako je sami događaj započeo, što može biti značajno za dalje presudjivanje suda u odnosu na mjere koje dalje slijede, a osnovu uvida u sudske spise. Ono što odlikuje ličnosti koje mora da posjeduje neka osoba da bi se mogla podvesti pod osobom koja ima sklonosti ka vršenju predmetnog krivičnog djela, jesu odlike koje se odnose na psihopatske crte ličnosti, psihotične crte ličnosti ili psihotičnost kao bolest i namjerna agresija i onoga koji nema obzira i bezobzirna ponašanja koja su istaknuta u objašnjenju psihopatije, jer su to osobe koje nemaju nikakav emocionalni odnos prema drugim ljudima.

Iz nalaza i mišljenja sud. vještaka med. struke dr. R. S. pod posl. br. Kri.280/10 od 29.11.2010. godine, proizlazi, a na osnovu izvještaja ljekara jedinice za HMP broj protokola 8205 koji mu je stavljen na uvid da je dana 16.11.2010. godine u 05,00 časova pregledana M. J. kada je postavljena dijagnoza – tačkasti krvni podliv obostrano na vratu, crvenilo i otekline u slepočnim regijama glave, bolna osjetljivost na dodir cijele glave, oguljotina na lijevoj strani čeone regije glave. Povrede su nastale prilikom svadje u kojoj je dolazilo do

kompresije, vučenja, čupanja, povlačenja i padanja sa udarcima o podlogu. Naveo je i to da se radi o lakim tjelesnim povredama.

Iz izvještaja Uprave policije Ispostave Cetinje iz kaznene evidencije br. 02-245-3344/2 od 12.10.2011.godine, utvrđuje se da je M. D. osuđivan presudom Osnovnog suda u Cetinju K.br. 508/09 od 16.06.2010.godine, zbog krivičnog djela teška tjelesna povrede iz čl. 151 KZ CG na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci uslovno na dvije godine i presudom Osnovnog suda u Cetinju posl.br.K. 320/09 od 24.02.2011.godine, zbog krivičnog djela nasilničko ponašanje iz čl. 399 KZ-a na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci uslovno na dvije godine, dok B. I. nije osuđivana.

Analizirajući rezultate provedenog dokaznog postupka, te na osnovu savjesne i brižljive ocjene svih provedenih dokaza pojedinačno i u svojoj ukupnosti, sud je utvrdio da su rezultati dokaznog postupka podkrijepili navode optužnice da su optuženi M. D. i B. I. kao saizvršioc i izvršili krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st.3. u vezi st.1, a u vezi čl. 23 st.2 KZ-a, činjenično opisano u dispozitivu ove presude, a ovo iz sledećih razloga:

Utvrđujući činjenice radi pravilnog određenja materijalnog pravnog odnosa u ovoj krivično pravnoj stvari sud je nesumnjivo utvrdio da su optuženi dana 16. novembra 2010.godine oko 00,30 časova u Ul. ... u Cetinju protivpravno zatvorili oštećenu M. J. iz Cetinja, tako što je okr. B. I. pozvala telefonom oštećenu i rekla joj da dodje do kuće okr. M. D. gdje su je po njenom dolasku sačekali oboje okrivljenih, u kojem trenutku je okr. M. D. zahtijevao od oštećene da sjedne u vozilu marke „Audi A 4“, što je ista odbila upućujući se prema Bajovoj ulici, ali je tada okr. M. D. sustigao i stiskajući je rukama u predjelu vrata ugurao oštećenu u navedeno vozilo, dok je vrata od vozila prethodno otvorila okr. B. I. te su svjesno i voljno na svirep način protivpravno lišili slobode ošt. M. J. upućujući se sa njom vozilom u pravcu „Lovćena“, za koje vrijeme je okr. B. I. nasilno oduzela mobilni telefon oštećene M. J. i istu poprskala pjenom za kosu u predjelu očiju udarajući je pri tom stisnutom pesnicom u predjelu lijeve strane čela, nagovarajući okr. M. D. da oštećenoj slomi prste i da je ošiša makazama od pribora za nokte, da bi po dolasku na „Lovćen“ oštećenu M. J. izveli iz vozila na put, gdje je okr. M. D. zahtijevao od nje da skine čitavu odjeću sa sebe, ali je oštećena uspjela da pobjegne sa lica mjesta, usled čega je kod oštećene M. J. došlo do lakog narušavanja zdravlja, u vidu psihičkog stanja nestabilnosti lakšeg stepena, sa zadobijenom lakom tjelesnom povredom u vidu tačkastih krvnih podliva obostrano na vratu, crvenila i otekline u slepoočnim regijama glave, bolne osjetljivosti na dodir u predjelu cijele glave i oguljotine na lijevoj strani čelone regije glave.

Odbranu optuženih M. D. i B. I. koju su dali pred istražnim sudijom i na glavnom pretresu sud nije mogao prihvatiti, jer je ista nevjerljiva i kao takva usmjerena na ublažavanje njihove krivice i krivično pravne odgovornosti.

Naime, optuženi M. D. i B. I. ne negiraju da je dana 16. novembra 2010. godine oko 00,30 časova u ul. ... u Cetinju došla oštećena M. J. a po pozivu koji je dobila putem telefona. Takođe, optuženi saglasno navode da je kada je ista došla sjela u vozilo, a zatim su počeli razgovor sa njom, te su se u toku vožnje zapričali i krenuli prema Lovćenu da se ne bi vozili kroz grad. Razgovor koji je optužena B. I. vodila sa oštećenom bio je korektan i bez ikakvog maltretiranja, i isti se svodio na priču da je J. povrijedila njenu intimu i to tako što je putem fejsbuka slala poruke njenom bivšem momku, dok je optuženi M. D. razgovarao sa oštećenom, a što se tiče veze koju je imao sa njom. Dalje navode da nikakvog fizičkog maltretiranja sa njihove strane nije bilo, i isti su samo razgovorom sa oštećenom htjeli da razjasne svu nastalu situaciju.

Međutim, ovakve odbrane optuženih tokom postupka su u suprotnosti sa izvedenim dokazima i to prvenstveno sa iskazom svjedoka oštećene M. J. a čiji iskaz je sud u potpunosti prihvatio kao decidan i jasan, a u kojem navodi da je prvooptuženi M. D. kada je ista odbila da sjedne u vozilo sustigao, uhvatio je rukama za vrat i ubacio u kola i to na način što je optužena B. I. otvorila vrata od vozila da bi je na silu ubacili.

Oštećena takođe precizno i jasno navodi koje su radnje prema njoj preduzeli optuženi, te da je od strane M. D. zadobila povrede u predjelu vrata prilikom ubacanja u vozilo kada je isti stisnuo sa obje šake u predjelu vrata dok joj je B. I. nanijele fizičke povrede na način što je poprskala pjenom u predjelu očiju, a zatim joj zadala udarac u predjelu čela sa lijeve strane. Vjerodostojnost iskaza oštećene u ovom dijelu potvrđen je i nalazom i mišljenjem sudskog vještaka medicinske struke Dr. R. S. a čiji nalaz je sud u potpunosti prihvatio kao jasan i stručan i na koji stranke nijesu imale prigovora, iz koga se i utvrđuje da su prilikom pregleda kod oštećene konstatovane povrede, te opisan mehanizam nastanka, kao i nalazom i mišljenjem sudskih vještaka - psihijatar i psihologa iz kojeg se jasno da zaključiti da je predmetni događaj kod oštećene do nestabilnosti lakšeg stepena. Oštećena dalje navodi da je molila da je vrate kući, ali su to isti odbili, pri tom opisujući koje je namjere optužena B. I. imala i kako je sugerisala optuženom M. D. da joj slomi prste i da je ošiša makazama za nokte, te kada to isti nije mogao da uradi tražio je od nje da skine jaknu i izađe iz vozila. U kakvom je psihičkom stanju bila oštećena govori i činjenica da je ista pobjegla sa lica mjesta u kasnim večernjim časovima po nepristupačnom terenu. Da je zatražila pomoć koja joj je i zaista bila potrebna potvrđuje i iskaz svjedoka M. M. čiji iskaz je sud u potpunosti prihvatio, a iz kog se može utvrditi da je oštećena bila vidno potresena, u veoma lošem stanju, u tankoj majici, te na njeno pitanje kako se tu zadesila ista je odgovorila da je ostavio momak i da je sa njim bila i jedna djevojka. Nakon ovog događaja ista je prijavila slučaj policiji, ne navodeći prvobitno optuženu B. I. a što potvrđuje i svjedok M. S. čiji iskaz je u ovom dijelu sud prihvatio, a koji je i putem policije saznao da se njegova bratanična nalazi u stanicu i da je prijavila samo M. D. Po saznanju ovog svjedoka od strane oštećene da je u postupku učestvovala i optužena B. I. isti obavještava majku optužene, B. B. koja je zajedno sa njim otišla u kuću njegovog brata kako bi se detaljnije upoznala o događaju koji se dogodio te večeri, pa je zajedno nakon toga sa svojim suprugom B. B. i svojom kćerkom otišla kod porodice M. Njihov dolazak potvrđuju i svjedoci M. V. M. T. M. L. M. S. i M. V. koji u bitnom i navode tok razgovora, između optužene i oštećene, tako da je iskaze ovih svjedoka sud u tom dijelu prihvatio. Međutim, ovi svjedoci nemaju neposredna saznanja o samom događaju, već samo posredna do kojih su dolazili bilo od strane oštećene ili pak optužene B. I. pa njihovi iskazi na te okolnosti nijesu od uticaja na razjašnjenje ove krivično pravne stvari. Za naglasiti je da iskazi svjedoka B. B. i B. B. očigledno ne predstavljaju vjeran prikaz onoga što su saznali posredno od oštećene M. J. tako da su svoje svjedočke iskaze uspjeli učiniti bezuticajnim za rasvjetljenje date krivičnopravne stvari.

Takođe svjedok I. I. je o samom događaju saznao od oštećene koja ga je kontaktirala putem telefona i ispričala mu što joj se desilo, ističući i to da je sa oštećenom stupio u kontakt na način što mu je putem interneta slala informacije, koje su se odnosile na odnos između njega i B. I. Međutim, ovaj svjedok nema neposredna saznanja o samom događaju (samo ono što mu je prenijela oštećena), pa je sud njegov iskaz prihvatio u dijelu koji je i naveo, a što je i kasnije potvrđeno i iskazom optužene B. I. da je upravo iz tog razloga htjela razgovor sa oštećenom M. J.

Iskaz svjedoka M. B. nije bio od uticaja na razjašnjenje ove krivično pravne stvari iz razloga što je naknadno saznao o samom događaju a isti se detaljnije nije izjašnjavao na okolnosti samog razgovora što je vodio sa porodicom oštećene.

U ovakvim se radnjama optuženih koje se sastoje u protivpravnom zatvaranju oštećene koje je postojalo za sve vrijeme dok je ista protivno svojoj volji bila držana u vozilu, pritom postupajući na svirep način, koji se odražava u načinu protipravnog zatvaranja, odvođenja u novembru mjesecu na Ivanova korita van grada i naseljenog mjesta, prskanja pjenom za kosu u predjelu očiju, udaranju stisnutom pesnicom u predjelu lijeve strane čela, a sve to što je bila bez mantila, bez telefona i preplašena, nije uticalo na odluku oštećene da pobjegne od optuženih plašeći se njihovih daljih reakcija, odn. nastavljanju nanošenja većih fizičkih i psihičkih patnji stiču sva subjektivna i objektivna obilježja bića krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz člana 162. st. 3. u vezi st. 1., a u vezi člana 23. st. 2. Kz-a, pri čemu je sud određujući subjektivan odnos optuženih prema izvršenom krivičnom djelu utvrdio umišljaj jer su isti bili svjesni svog djela i svih njegovih

obilježja i htjeli njegovo izvršenje,obzirom da je svakom poznato da lišavanje slobode drugog lica,vršeno pritom na svirep način samo po sebi predstavlja nedozvoljeno,protivpravno činjenje.

Kako su optuženi uzeli neposredno učešće u samoj radnji izvršenja, kojom prilikom su postupali umišljajno po izričitom sporazumu koji je prethodio samom događaju, da se zaključiti da su optuženi djelovali kao saizvršioc (shodno članu 23. st. 2. Krivičnog zakonika).

Prilikom utvrđivanja vrste i visine kazne koju će sud izreći optuženim M. D. i B. I. cijenjene su okolnosti iz člana 42 KZ-a, pa je sud od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog M. D. našao da se radi o mladoj osobi, okolnosti koje su prethodile samom događaju, dok je od otežavajućih okolnosti na njegovoj strani našao raniju osuđivanost.

Sud je smatrajući ove olakšavajuće okolnosti kao naročito olakšavajuće,a posebno pritom cjeneći da se okrivljeni brine o bolesnoj majci,da je zaposlen,tako da bi kazna zatvora u dužem trajanju negativno uticala na čitavu porodicu, primijenio institut ublažavanja kazne propisan čl. 45 st.1. tačka 3. KZ-a i 46 st.1. tačka 4. KZ-a i istom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca ispod zakonskog minimuma od jedne godine.

Dakle, Sud je uvjerenja da će se u konkretnom slučaju i sa ovako ublaženom kaznom kao u izreci presude postići svrha kažnjavanja predviđena čl. 32. KZ -a.

Shodno čl.51.KZ-a okrivljenom M. D. se u izrečenu kaznu ima uračunati lišenje slobode dana 24.11.2010.godine od 09,30 časova do 12,30 časova,dok preostali dio kazne ima izdržati po pravosnažnosti ove presude.

U odnosu na optuženu B. I. sud je od olakšavajućih okolnosti našao da se takode radi o mladoj osobi, okolnosti koje su prethodile samom događaju, da ranije nije osuđivana, da je student, dok otežavajućih okolnosti na njenoj strani van bitnih obilježja krivičnog djela u pitanju nije bilo.

Sud je smatrajući ove olakšavajuće okolnosti kao naročito olakšavajuće primijenio institut ublažavanja kazne propisan čl. 45 st.1. tačka 3. KZ-a i 46 st.1. tačka 4. KZ-a i istoj imajući u vidu svrhu kažnjavanja utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca, odmjerivši kaznu u ispod zakonom propisanim granicama za predmetno krivično djelo i istovremeno našao da su ispunjeni uslovi za izricanje uslovne osude propisani čl.54 KZ-a, određujući da se navedena kazna neće izvršiti ukoliko optužena u vremenskom periodu od dvije godine od dana pravosnažnosti presude ne poćini novo krivično djelo, uz uvjerenje suda da će se u konkretnom slučaju, a uzimajući u obzir okolnosti koje su prethodile izvršenju djela, kao i raniji život optužene ,odn.sud je mišljenja da izvršeno djelo prije predstavlja slučajnu epizodu u njenom životu,nego što je pak rezultat njenog asocijalnog ponašanja,smatrao da će se i sa tako utvrđenom kaznom postići svrha njenog izricanja predviđena čl.52. KZ-a.

Shodno članu 239. ZKP-a, sud je oštećenu – M. J. radi ostvarenja imovinsko pravnog zahtjeva uputio na redovnu patricu.

Dužni su optuženi shodno čl. 226-229 ZKP-a da na ime troškova krivičnog postupka solidarno plate iznos od 1431,87 eura, a koji iznos u konkretnom čini naknada za date nalaze i mišljenja vještaka medicinske struke i to psihologa Š. N. iznos od 465,00 eura, neuropsihijatra dr. L. S.- I. iznos od 518,00 eura, te za date nalaze vještaka neuropsihijatra Đ. V. iznos od 382,87 eura, kao i vještaka medicinske struke R. dr. S. iznos od 66,00 eura, te na ime paušala iznos od po 30,00 eura, a koji je određen shodno trajanju postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama optuženih, a sve u roku od 15, dana po pravosnažnosti presude u korist budžeta Crne Gore pod prijetnom prinudnog izvršenja.

Sa svega izloženog a na osnovu člana 374 ZKP-a odlučeno je kao u izreci presude.

Dana 15.04.2013.godine.

Zapisničar, S U D I J A Aleksandra Martinović Marija Ćupić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba,

Višem sudu u Podgorici, u roku od 15 dana

od dana prijema, a preko ovog Suda.